

ПРОБЛЕМАТИКА ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ В УКРАЇНІ

Станіславчук Н.О., викладач

Мельничук Я.В., студентка

Кравченко Ю.М., студентка

Необхідність створення в Україні інформаційного простору ставить перед державою конкретні цілі перегляду напрямів формування інформаційного суспільства. При цьому необхідно враховувати досвід інших країн світу та зміни, що відбуваються в умовах глобалізації. Вирішення даної проблеми потребує створення сучасної системи національних інформаційних ресурсів, забезпечення підвищення рівня інформаційної незалежності держави та підвищення рівня інформаційної освіченості населення, розгляду інформації як стратегічного продукту, а також покращення ефективності функціонування всіх гілок влади державного управління інформаційним простором та використання нагромаджених інформаційних ресурсів. Інформаційна сфера має утворювати систему і впливати практично на всі галузі суспільних відносин. Здатність суспільства та його інституцій збирати, обробляти, аналізувати, систематизувати та накопичувати інформацію, забезпечувати свободу інформаційного обміну є важливою передумовою соціального розвитку національного інформаційного простору.

Стан формування інформаційного простору в Україні не повною мірою відповідає вимогам, які поставлені на сьогоднішній день, а тому потребує детальнішого глибокого дослідження.

Попри те, що вже понад двадцять років Україна незалежна й постійно бере участь у численних міжнародних програмах, поняття інформаційного простору все ще залишається новим і непізнаним. У важкий період трансформації українського суспільства з постіндустріального в інформаційне ми не зуміли сформувати справжній інформаційний простір у тому контексті, як його розуміє міжнародна спільнота [1].

В Україні соціально-економічні і політичні перетворення, формування ринкової економіки об'єктивно призвели до необхідності суттєвих змін інформаційних відносин у суспільстві.

Україні важко претендувати на інформаційне домінування у світовому інформаційному просторі. Для нашої країни головне не відстати, зберігаючи національну, інтелектуальну, культурну та мовну самобутність. Усе це потребує замислитися над перспективами використання новітніх інформаційних технологій та розвитку інформаційного суспільства в Україні, для чого, передусім, необхідно розробити національну концепцію та стратегію, визначити потреби і можливості щодо масового використання інформаційних технологій в українському суспільстві.

Інформаційні продукти, ресурси і програмні послуги поширені по території України вкрай нерівномірно, причому в основному ними забезпечені центральні області. Цей розподіл відповідає розподілу головних наукових та інформаційних центрів України і не враховує потреби населення й органів управління. Саме тому потребує якнайшвидшого вирішення проблеми щодо вирівнювання інформаційного потенціалу[2].

Дані проблеми можна вирішити тільки шляхом формування єдиного інформаційного простору України.

Характерною рисою процесу формування єдиного інформаційного простору України є не тільки створення технологій, а і технологічної структури інформатизації для забезпечення взаємодії виробників інформації і її споживачів.

Для вирішення проблеми створення єдиного інформаційного простору необхідно розробити такі економіко-правові засади: законодавчі і нормативні акти, що визначають права й обов'язки юридичних і фізичних осіб щодо формування та використання інформаційних ресурсів, засобів їх обробки і доставки; економічні регулятори, які забезпечували б стимулювання активного формування і використання інформаційних ресурсів.

Формування розвитку єдиного інформаційного простору України потребує, в першу чергу, забезпечення оперативного доступу до наявних інформаційних джерел і проведення роботи щодо їх включення в єдиний інформаційний простір. Інформаційні ресурси, що знову сформовані та включаються в єдиний інформаційний простір, повинні бути на законній підставі доступні суспільству, а саме: органам державної влади, суб'єктам господарювання і громадянам [3].

Отже, розвитку інформаційної сфери, зокрема національних інформаційних технологій, продуктів та послуг, сприятиме чітке визнання її на державному та світовому рівні як стратегічної сфери з комплексними ресурсами, а також фінансовим, організаційним, матеріальним, технічним, кадровим забезпеченням. Розвиненість національного інформаційного простору дасть можливість створити своєрідне середовище трансграничної, інтерактивної і мобільної комунікації, де здійснюватиметься ефективний інформаційний обмін серед усіх ланок українського суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Беляков, К. Організаційно-правові проблеми формування державної інформаційної політики України / К. Беляков // Право України. – 2014. – № 10. – С. 14 – 18.
2. Вінічук І. Особливості впливу глобальних систем масової комунікації на особистість / І. Вінічук // Бібліографознавство. Документознавство. Інформологія. — 2012. — № 1. — С. 50-53.
3. Губерський Л. Інформаційна політика України: європейський контекст / Л. Губерський, Є. Камінський та ін. – К.: Либідь, 2015. – 360 с.